

Luffarvisan

Astrid Lindgren

Se på luffarn som går där på vägen,
se på luffarn Guds lille fyr.
Så snart som det blir väder
går han ut och går
får att säga sig äventyr. Han går så långt som väggarna ricker,
han har en oro och en längtan i sitt blod.
Och när som sola skin
där far vanvett i'n,
det är det som ger honom hans mod. Han vill va fri som en fågel,
fri som en fågel.
Och där är det som
nånting ropar; - Kom!,
i hans galna luffareblod. Han vill va fri som en fågel,
fri som en fågel.
Och där är det som
nånting ropar; - Kom!,
i hans galna luffareblod. Se på luffarna som går där på vägen,
se på luffarn Guds lille fyr.
Nog blir han trött ibland
och där tänker han;
"Varför säger jag äventyr?" "Varför måste jag vandra och vandra,
det finns så många klokare bestyr.
Så varför ska jag där
bara gå och gå?
Jag kanske vandrar åt helsefyr." Han vill va fri som en fågel,
fri som en fågel.
Och där är det som
nånting ropar; - Kom!,
i hans galna luffareblod. Han vill va fri som en fågel,
fri som en fågel.
Och där är det som
nånting ropar; - Kom!,
i hans galna luffareblod.

Song Discussions is protected by U.S. Patent 9401941. Other patents pending.

Lyrics provided by

<https://damnlyrics.com/>